

Το Βιβλίο του Δανιήλ - Εκατόν Ογδόντα Ένα

Η Μεσονύκτια Κραυγή και ο Προφητικός Ρόλος της Ρώμης: Αποκαλύπτοντας τις Έσχατες Ημέρες στο Βιβλίο του Δανιήλ

Jeff Pippenger

2024-04-11

Μέσα στο ενδέκατο κεφάλαιο του Δανιήλ, υπάρχουν αρκετές γραμμές προφητείας που όλες ευθυγραμμίζονται με τους τελευταίους έξι στίχους του κεφαλαίου. Το τμήμα που ευθυγραμμίζεται με την ιστορία του εδαφίου σαράντα, από τον καιρό του τέλους το 1989 έως τον νόμο της Κυριακής του εδαφίου σαράντα ένα, είναι το τμήμα της προφητείας που είχε σφραγιστεί έως τις έσχατες ημέρες. Είναι το συμπλήρωμα του Δανιήλ προς την Αποκάλυψη του Ιησού Χριστού, το οποίο αποσφραγίζεται ακριβώς πριν κλείσει η περίοδος δοκιμασίας. Το εδάφιο δύο εισάγει τον Τραμπ, τον τελευταίο Ρεπουμπλικανό πρόεδρο, τον τελευταίο Πρόεδρο, τον Πρόεδρο που είναι ο όγδοος εκ των επτά, και είναι ο πλουσιότερος πρόεδρος, ο οποίος άρχισε να ξεσηκώνει τους παγκοσμιοποιητές όταν ανακοίνωσε την υποψηφιότητά του το 2015. Το εδάφιο δέκα προσδιορίζει το 1989, και τα εδάφια έντεκα και δώδεκα προσδιορίζουν τον Ουκρανικό Πόλεμο που άρχισε το 2014, με τη νίκη του Πούτιν και την επακόλουθη πτώση του.

Τα εδάφια δεκατρία έως δεκαπέντε περιγράφουν την τρίτη από τις τρεις μάχες του εδαφίου σαράντα, αρχίζοντας με την κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης το 1989, έπειτα τον Ουκρανικό Πόλεμο, και κατόπιν τη Μάχη του Πανίου, η οποία αντιπροσωπεύει τον εξωτερικό αγώνα του αποστατημένου Προτεσταντισμού στις Ηνωμένες Πολιτείες εναντίον των παγκοσμιοποιητών του κόσμου.

Η αποστατημένη Προτεσταντική πίστη επικρατεί και εγκαθιδρύει την ιεραρχική σχέση της τριπλής ένωσης, η οποία εφαρμόζεται με τον νόμο της Κυριακής που πρόκειται σύντομα να έλθει. Το θηρίο είναι ο Καθολικισμός, και αυτή είναι η κεφαλή των τριών εξουσιών, παριστανόμενη ως Ιεζάβελ και με πλήθος άλλων συμβόλων. Αυτή είναι η πόρνη που βασιλεύει επάνω στο θηρίο και το ιπεύει.

Ο ψευδοπροφήτης είναι οι Ηνωμένες Πολιτείες, οι οποίες αντιπροσωπεύονται από τον σύζυγό της, τον Αχαάβ, ο οποίος είναι η κεφαλή του δεκαπλού βασιλείου του δράκοντος. Η Μάχη του Πανίου το 200 π.Χ. προτυπώνει τον εξωτερικό αγώνα μεταξύ του παγκοσμιοποιητισμού και του αποστατικού Προτεσταντισμού. Ο εσωτερικός αγώνας αντιπροσωπεύεται από την εξέγερση το 167 π.Χ., ακολουθούμενη από τον επανακαθαγιασμό του ναού, όπως αυτός μνημονεύεται με τη Χανουκά το 164 π.Χ., και στη συνέχεια ακολουθείται από μια περίοδο από το 161 π.Χ. έως το 158 π.Χ., η οποία προτυπώνει το σημείο όπου οι Ηνωμένες Πολιτείες εγείρουν μια εικόνα της ένωσης εκκλησίας και κράτους του Καθολικισμού, όπως αυτή αντιπροσωπεύεται από τη «συμμαχία».

Στο δέκατο τρίτο εδάφιο, ο Uriah Smith μάς πληροφορεί ότι δεκατέσσερα έτη μετά τη Μάχη της Ραφίας, ο Πτολεμαίος πεθαίνει εξαιτίας «κρασίας και ακολασίας, και τον διαδέχθηκε ο υιός του, Πτολεμαίος Επιφανής, παιδί τότε τεσσάρων ή πέντε ετών. Ο Αντίοχος, κατά τον ίδιο καιρό,

έχοντας καταστείλει ανταρσία στο βασίλειό του, και υποτάξει και σταθεροποιήσει τα ανατολικά μέρη στην υπακοή τους, ήταν ελεύθερος για κάθε επιχείρηση όταν ο νεαρός Επιφανής ανήλθε στον θρόνο της Αιγύπτου». Αφού λήξει η βραχύβια νίκη του Putin, ο Trump θα είναι έτοιμος να αντιμετωπίσει τον νέο νηπιακής ηλικίας βασιλιά της Αιγύπτου. Πριν το πράξει αυτό, θα έχει «καταστείλει μια ανταρσία» εντός των Ηνωμένων Πολιτειών.

Όταν ο Τραμπ εκλεγεί, θα εφαρμόσει νόμους που έχουν προτυπωθεί από τις Πράξεις περί Αλλοδαπών και Στάσεως του 1798, μαζί με την αναστολή του «habeas corpus», όπως έπραξε ο πρώτος Ρεπουμπλικανός πρόεδρος ως ανταπόκριση σε έναν Εμφύλιο Πόλεμο. Οι ενέργειές του έχουν επίσης προτυπωθεί από τις ενέργειες του προέδρου Γκραντ όταν αντιμετώπισε την Κου Κλουξ Κλαν, και του F. D. Roosevelt όταν φυλάκισε τους Ιάπωνες και άλλους κατά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, καθώς και από τον Νόμο περί Πατριωτισμού του τελευταίου George Bush.

Αυτός, όπως και στην περίπτωση του Σέλευκου, θα καταστείλει την εξέγερση στις Ηνωμένες Πολιτείες και κατόπιν θα στρέψει το βλέμμα του προς τον «παιδίον βασιλέα» της Αιγύπτου. Πράττοντας τούτο, θα συνάψει συμμαχία με τον Φίλιππο της Μακεδονίας, διότι ο Smith καταγράφει: «Κατά τον αυτόν καιρόν, ο Φίλιππος, βασιλεύς της Μακεδονίας, εισήλθε σε συμμαχία με τον Αντίοχο, ώστε να διαιρέσουν μεταξύ τους τις επικράτειες του Πτολεμαίου, προτιθέμενος έκαστος να λάβει τα μέρη που ευρίσκοντο πλησιέστερα και ήσαν προσφορότερα γι' αυτόν. Ιδού μια έγερση εναντίον του βασιλέως του νότου επαρκής για να εκπληρώσει την προφητεία, και αναμφιβόλως αυτά ακριβώς τα γεγονότα τα οποία η προφητεία είχε κατά νουν.»

Ο Τραμπ θα συνάψει ισχυρή συμμαχία με τα έθνη του ΝΑΤΟ (των Ηνωμένων Εθνών), προκειμένου να αντιμετωπίσει τη Ρωσία και τις πολυπλοκότητες της επιλύσεως των συνεπειών της καταρρεύσεως του Πούτιν. Κατά τον χρόνο εκείνο, σύμφωνα με το εδάφιο δεκατέσσερα και το σχόλιο του Smith, «εισάγεται νέα δύναμη». Ο παπισμός θα μεσολαβήσει για να προστατεύσει τη Ρωσία και τους δορυφόρους της από την εξουσία του ΝΑΤΟ και των Ηνωμένων Πολιτειών, ή, όπως παραθέτει το σχόλιο του Smith, «Η Ρώμη ελάλησε· και η Συρία και η Μακεδονία σύντομα είδαν να επέρχεται μεταβολή στην όψη του ονείρου τους. Οι Ρωμαίοι παρενέβησαν υπέρ του νεαρού βασιλέως της Αιγύπτου, αποφασισμένοι ότι έπρεπε να προστατευθεί από την καταστροφή που είχε επινοηθεί από τον Αντίοχο και τον Φίλιππο. Αυτό συνέβη το 200 π.Χ. και ήταν μία από τις πρώτες σημαντικές παρεμβάσεις των Ρωμαίων στις υποθέσεις της Συρίας και της Αιγύπτου.»

Η Ρώμη, η πόρνη της Τύρου, τότε αρχίζει να άδει τα άσματά της και να πορνεύει με τους βασιλείς της γης, προτού οι βασιλείς εκείνοι υπαχθούν πλήρως σε αυτήν, μόλις δύο εδάφια αργότερα. Κατά τον ίδιο εκείνο χρόνο, έλαβε χώρα η Μάχη του Πανίου. Το έτος 200 π.Χ. προσδιορίζει την πόρνη της Τύρου ως αρχίζουσα να άδει, και το πράττει αυτό σε σχέση με την προστασία της Ρωσίας, την οποία οι Ηνωμένες Πολιτείες και τα Ηνωμένα Έθνη μόλις συμφώνησαν να διαμελίσουν προς αμοιβαίο όφελός τους. Η πόρνη κατισχύει αμφοτέρων, αλλά τότε λαμβάνει χώρα η «μάχη» του Πανίου και οι Ηνωμένες Πολιτείες κατισχύουν των Ηνωμένων Εθνών.

Συμβολικά, τριάντα τρία χρόνια αργότερα η εξέγερση της Μωδεϊν αρχίζει στις Ηνωμένες Πολιτείες. Συμβολικά, τρία χρόνια αργότερα έπειτα από αυτό, η επαναφιέρωση του λεγομένου Προτεσταντισμού και μιας Συνταγματικής Δημοκρατίας εγκαθιδρύεται, όπως παριστάνεται από το

Χανουκά. Συμβολικά, τρία χρόνια έπειτα από αυτό, αρχίζει η περίοδος που παριστάνεται από τη συμμαχία των Ιουδαίων με τη Ρώμη.

Οι τελικές κινήσεις θα είναι ταχείες, επομένως η ιστορία που παριστάνεται από σαράντα οκτώ έτη στα εδάφια περιγράφει μια σειρά ταχέων γεγονότων, την οποία η προφητεία έχει προσδιορίσει συγκεκριμένα ως αρχόμενη κατά τον καιρό του τέλους το 1989, ακολουθούμενη από τη δεύτερη μάχη των εδαφίων ένδεκα και δώδεκα το 2014, ακολουθούμενη από το 2015, όταν ο Trump ανακοίνωσε την υποψηφιότητά του για την προεδρία, και έτσι άρχισε το προφητικό του έργο του να υποκινεί την παγκοσμιοποίηση. Μόλις ο Trump αρχίσει το έργο της καταστολής του Εμφυλίου Πολέμου που ήδη βρίσκεται σε εξέλιξη, θα επιχειρήσει συμμαχία με τα Ηνωμένα Έθνη (NATO—Φίλιππος ο Μακεδών), και η Ρώμη θα αρχίσει να άδει. Η επιχειρούμενη συμμαχία καθίσταται ο αγώνας για την υπεροχή μεταξύ των δύο δυνάμεων, ο οποίος παριστάνεται από τη Μάχη του Πανίου.

Το Πανιόν, λοιπόν, είναι το ορόσημο του δεκάτου τρίτου εδαφίου, όπου αρχίζουν οι τελικές ταχείες κινήσεις που προηγούνται του νόμου της Κυριακής. Όλοι οι προφήτες μίλησαν περισσότερο για το τέλος του κόσμου παρά για τον καιρό στον οποίο έζησαν, και ο Ιησούς ήταν, βεβαίως, ο μέγιστος όλων των προφητών. Λίγο πριν από τον σταυρό, ο οποίος προτυπώνει τον νόμο της Κυριακής, και ο οποίος παριστάνεται από το δέκατο έκτο εδάφιο, ο Ιησούς πραγματοποίησε ένα ταξίδι με τους μαθητές Του στο Πανιόν. Ο χρόνος που πέρασε εκεί, και τα μαθήματα που εξέθεσε εκεί, ευθυγραμμίζονται με την επικείμενη Μάχη του Πανίου. Καθ' όλη τη διάρκεια της ιστορίας το Πανιόν είχε διάφορα ονόματα, και κατά την εποχή του Χριστού το όνομα του Πανίου ήταν Καισάρεια Φιλίππου.

«Ο Ιησούς και οι μαθητές Του είχαν τώρα έλθει σε μία από τις κωμοπόλεις κοντά στην Καισάρεια Φιλίππου. Βρίσκονταν πέρα από τα όρια της Γαλιλαίας, σε μια περιοχή όπου επικρατούσε η ειδωλολατρία. Εκεί οι μαθητές απομακρύνθηκαν από την κυρίαρχη επιρροή του Ιουδαϊσμού και ήλθαν σε στενότερη επαφή με την εθνική λατρεία. Γύρω τους παρουσιάζονταν μορφές δεισιδαιμονίας που υπήρχαν σε όλα τα μέρη του κόσμου. Ο Ιησούς επιθυμούσε ώστε η θέα αυτών των πραγμάτων να τους οδηγήσει να αισθανθούν την ευθύνη τους απέναντι στους εθνικούς. Κατά την παραμονή Του στην περιοχή αυτή, προσπάθησε να αποσυρθεί από τη διδασκαλία του λαού και να αφιερωθεί πληρέστερα στους μαθητές Του.»

«Ἦτο ἔτοιμος νὰ τοὺς μιλῆσῃ περὶ τοῦ πάθους ποὺ τὸν ἀνέμενε. Ἀλλὰ πρῶτον ἀνεχώρησε μόνος, καὶ προσηυχῆθη ὥστε αἱ καρδίαι των νὰ προετοιμασθοῦν διὰ νὰ δεχθοῦν τοὺς λόγους Του. Ὅταν ἐπανῆλθε πλησίον των, δὲν τοὺς ἐκοινώνησε ἀμέσως ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἐπεθύμει νὰ τοὺς μεταδώσῃ. Πρὶν πράξῃ τοῦτο, τοὺς ἔδωκε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ὁμολογήσουν τὴν πίστιν των εἰς Αὐτόν, ἵνα ἐνισχυθοῦν διὰ τὴν ἐπερχομένην δοκιμασίαν. Ἠρώτησε· “Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι, ἐμὲ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου;”»

Δυστυχώς, οι μαθητές αναγκάστηκαν να παραδεχθούν ότι το Ισραήλ είχε αποτύχει να αναγνωρίσει τον Μεσσία του. Μερικοί πράγματι, όταν είδαν τα θαύματά Του, Τον είχαν ανακηρύξει Υιό του Δαβίδ. Τα πλήθη που είχαν τραφεί στη Βηθσαϊδά είχαν επιθυμήσει να Τον ανακηρύξουν βασιλέα του Ισραήλ. Πολλοί ήταν έτοιμοι να Τον δεχθούν ως προφήτη· αλλά δεν πίστευαν ότι ήταν ο Μεσσίας.

Ο Ιησούς έθεσε τώρα ένα δεύτερο ερώτημα, που αφορούσε τους ίδιους τους μαθητές: «Αλλά εσείς, ποιος λέτε ότι είμαι;» Ο Πέτρος αποκρίθηκε: «Συ είσαι ο Χριστός, ο Υιός του ζώντος Θεού.»

«Από την αρχή, ο Πέτρος είχε πιστεύσει ότι ο Ιησούς ήταν ο Μεσσίας. Πολλοί άλλοι, οι οποίοι είχαν ελεγχθεί από το κήρυγμα του Ιωάννη του Βαπτιστή και είχαν δεχθεί τον Χριστό, άρχισαν να αμφιβάλουν ως προς την αποστολή του Ιωάννη όταν εκείνος φυλακίστηκε και θανατώθηκε· και τώρα αμφέβαλλαν ότι ο Ιησούς ήταν ο Μεσσίας, τον οποίο είχαν αναμείνει επί τόσο πολύ καιρό. Πολλοί από τους μαθητές, οι οποίοι είχαν με θέρμη αναμείνει να καταλάβει ο Ιησούς τη θέση Του στον θρόνο του Δαβίδ, Τον εγκατέλειψαν όταν αντιλήφθηκαν ότι δεν είχε τέτοια πρόθεση. Αλλά ο Πέτρος και οι σύντροφοί του δεν απομακρύνθηκαν από την αφοσίωσή τους. Η ασταθής πορεία εκείνων που χθες επαινούσαν και σήμερα καταδίκασαν δεν κατέστρεψε την πίστη του αληθινού ακολούθου του Σωτήρος. Ο Πέτρος διακήρυξε: “Συ είσαι ο Χριστός, ο Υιός του ζώντος Θεού.” Δεν περίμενε βασιλικές τιμές για να στεφανώσουν τον Κύριό του, αλλά Τον δέχθηκε μέσα στην ταπεινώσή Του.»

«Ο Πέτρος είχε εκφράσει την πίστη των δώδεκα. Εντούτοις, οι μαθητές απείχαν ακόμη πολύ από το να κατανοήσουν την αποστολή του Χριστού. Η αντίθεση και η διαστρέβλωση εκ μέρους των ιερέων και των αρχόντων, μολοντί δεν μπορούσαν να τους απομακρύνουν από τον Χριστό, τους προξενούσαν εντούτοις μεγάλη αμηχανία. Δεν έβλεπαν καθαρά την οδό τους. Η επίδραση της προηγούμενης αγωγής τους, η διδασκαλία των ραββίνων, η δύναμη της παράδοσης, εξακολουθούσαν να παρεμβάλλονται στην αντίληψή τους περί της αλήθειας. Κατά διαστήματα, πολύτιμες ακτίνες φωτός από τον Ιησού έλαμπαν επάνω τους, όμως συχνά ήσαν σαν άνθρωποι που ψηλαφούν μέσα στις σκιές. Αλλά κατά την ημέρα εκείνη, προτού οδηγηθούν πρόσωπο προς πρόσωπο με τη μεγάλη δοκιμασία της πίστης τους, το Άγιο Πνεύμα αναπαύθηκε επάνω τους με δύναμη. Για λίγο, τα μάτια τους αποστράφηκαν από «τα βλεπόμενα», για να ατενίσουν «τα μη βλεπόμενα». 2 Corinthians 4:18. Κάτω από το περίβλημα της ανθρώπινης φύσης διέκριναν τη δόξα του Υιού του Θεού.»

«Ο Ίησοϋς ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς τὸν Πέτρον· Μακάριος εἶ, Σίμων Βαριωνᾶ, διότι σὰρξ καὶ αἷμα δὲν σοὶ ἀπεκάλυψαν τοῦτο, ἀλλ’ ὁ Πατὴρ Μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.»

«Η αλήθεια την οποία είχε ομολογήσει ο Πέτρος είναι το θεμέλιο της πίστεως του πιστού. Αυτή είναι εκείνη την οποία ο Ίδιος ο Χριστός έχει δηλώσει ότι είναι ζωή αιώνια. Αλλά η κατοχή αυτής της γνώσεως δεν αποτελούσε λόγο αυτοδοξασμού. Όχι διά κάποιας σοφίας ή αγαθότητος δικής του είχε αποκαλυφθεί στον Πέτρο. Ποτέ δεν δύναται η ανθρωπότητα, αφ' εαυτής, να φθάσει σε γνώση του θείου. «Είναι υψηλή ως ο ουρανός· τι δύνασαι να πράξεις; βαθύτερη από τον άδη· τι δύνασαι να γνωρίσεις;» Ιώβ 11:8. Μόνον το πνεύμα της υιοθεσίας δύναται να μας αποκαλύψει τα βάθη του Θεού, τα οποία «οφθαλμός δεν είδε, και ωτίον δεν ήκουσε, και εις καρδίαν ανθρώπου δεν ανέβησαν». «Εις ημάς δε απεκάλυψεν αυτά ο Θεός διά του Πνεύματος Αυτού· επειδή το Πνεύμα ερευνά τα πάντα, και τα βάθη του Θεού.» Α΄ Κορινθίους 2:9, 10. «Το απόρρητον του Κυρίου είναι μετά των φοβουμένων Αυτόν·» και το γεγονός ότι ο Πέτρος διέκρινε τη δόξα του Χριστού ήταν απόδειξη ότι είχε «διδασχθεί από τον Θεόν». Ψαλμός 25:14· Ιωάννης 6:45. Αληθώς, πράγματι, «μακάριος είσαι, Σίμων Βαριωνά· διότι σαρξ και αίμα δεν σοι απεκάλυψαν τούτο.»»

«Ο Ιησούς συνέχισε: “Και εγώ δε σου λέγω, ότι συ είσαι Πέτρος, και επί ταύτης της πέτρας θέλω οικοδομήσει την εκκλησίαν Μου· και πύλαι άδου δεν θέλουσιν ισχύσει κατ’ αυτής.” Η λέξη Πέτρος σημαίνει λίθος,—κυλιόμενος λίθος. Ο Πέτρος δεν ήταν η πέτρα επάνω στην οποία θεμελιώθηκε η εκκλησία. Οι πύλες του άδου πράγματι ίσχυσαν εναντίον του, όταν αρνήθηκε τον Κύριό του με κατάρες και ορκωμοσίες. Η εκκλησία οικοδομήθηκε επάνω σε Έναν, εναντίον του Οποίου οι πύλες του άδου δεν μπορούσαν να ισχύσουν.»

«Αιώνες πριν από την έλευση του Σωτήρος, ο Μωυσής είχε υποδείξει τον Βράχο της σωτηρίας του Ισραήλ. Ο ψαλμωδός είχε ψάλει περί “του βράχου της ισχύος μου”. Ο Ησαΐας είχε γράψει: “Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ίδού, εγώ θέτω εν Σιών δι’ θεμέλιον λίθον, λίθον δεδοκιμασμένον, ακρογωνιαίον, πολύτιμον, θεμέλιον ασφαλές”. Δευτερονόμιον 32:4· Ψαλμός 62:7· Ησαΐας 28:16. Ο ίδιος ο Πέτρος, γράφοντας υπό θείαν έμπνευσιν, εφαρμόζει την προφητείαν αυτήν εις τον Ιησούν. Λέγει: “Εάν γευθήτε ότι ο Κύριος είναι αγαθός· προς τον οποίον προσερχόμενοι, λίθον ζώντα, υπό των ανθρώπων μεν αποδεδοκιμασμένον, παρά δε τω Θεώ εκλεκτόν, έντιμον, και σεις, ως λίθοι ζώντες, οικοδομείσθε οίκος πνευματικός”. 1 Πέτρον 2:3–5, R. V.»

«Θεμέλιον άλλον ουδείς δύναται να θέσει εκτός από εκείνο που έχει τεθεί, το οποίο είναι ο Ιησούς Χριστός.» 1 Κορινθίους 3:11. «Επάνω σ’ αυτόν τον βράχο», είπε ο Ιησούς, «θα οικοδομήσω την εκκλησία Μου». Παρουσία του Θεού και όλων των ουρανίων νοερών υπάρξεων, παρουσία του αοράτου στρατεύματος της κολάσεως, ο Χριστός θεμελίωσε την εκκλησία Του επάνω στον ζώντα Βράχο. Αυτός ο Βράχος είναι ο Ίδιος,—το ίδιο Του το σώμα, το οποίο για χάρη μας συνετρίβη και καταπληγώθηκε. Και εναντίον της εκκλησίας που έχει οικοδομηθεί επάνω σ’ αυτό το θεμέλιο, οι πύλες του άδη δεν θα υπερισχύσουν.

«Πόσο αδύναμη φαινόταν η εκκλησία όταν ο Χριστός είπε αυτά τα λόγια! Υπήρχε μόνο μια χούφτα πιστών, εναντίον των οποίων θα στρεφόταν όλη η δύναμη των δαιμόνων και των πονηρών ανθρώπων· όμως οι ακόλουθοι του Χριστού δεν έπρεπε να φοβούνται. Οικοδομημένοι επάνω στον Βράχο της ισχύος τους, δεν μπορούσαν να καταβληθούν.

«Επί έξι χιλιάδες έτη, η πίστη έχει οικοδομηθεί επάνω στον Χριστό. Επί έξι χιλιάδες έτη, οι κατακλυσμοί και οι θύελλες της σατανικής οργής έχουν προσπέσει επί τον Βράχον της σωτηρίας μας· αλλά αυτός μένει ασάλευτος.

«Ο Πέτρος είχε εκφράσει την αλήθεια που αποτελεί το θεμέλιο της πίστεως της εκκλησίας, και ο Ιησούς τώρα τον τίμησε ως εκπρόσωπο ολοκλήρου του σώματος των πιστών. Είπε: “Και θέλω σοι δώσει τας κλείδας της βασιλείας των ουρανών· και ό,τι εάν δήσης επί της γης, θέλει είσθαι δεδεμένον εν τοις ουρανοίς· και ό,τι εάν λύσης επί της γης, θέλει είσθαι λελυμένον εν τοις ουρανοίς.”»

«Τα κλειδιά τής βασιλείας τῶν οὐρανῶν» εἶναι οἱ λόγοι τοῦ Χριστοῦ. Ὅλοι οἱ λόγοι τῆς Ἁγίας Γραφῆς εἶναι δικοί Του, καὶ ἐδῶ περιλαμβάνονται. Οἱ λόγοι αὐτοὶ ἔχουν δύναμη νὰ ἀνοίγουν καὶ νὰ κλείνουν τὸν οὐρανό. Διακηρύττουν τοὺς ὅρους ὑπὸ τοὺς ὁποίους οἱ ἄνθρωποι γίνονται δεκτοὶ ἢ ἀπορρίπτονται. Ἔτσι, τὸ ἔργο ἐκείνων ποὺ κηρύττουν τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ εἶναι ὁσμὴ ζωῆς πρὸς ζωὴν ἢ θανάτου πρὸς θάνατον. Ἡ δική τους εἶναι ἀποστολὴ φορτισμένη μὲ αἰώνια ἀποτελέσματα.

Ο Σωτήρας δεν ανέθεσε το έργο του ευαγγελίου στον Πέτρο ατομικώς. Σε μεταγενέστερο χρόνο, επαναλαμβάνοντας τα λόγια που είχαν ειπωθεί προς τον Πέτρο, τα εφάρμοσε απευθείας στην εκκλησία. Και το ίδιο, κατ' ουσίαν, ελέγχθη επίσης προς τους δώδεκα ως αντιπροσώπους του σώματος των πιστών. Εάν ο Ιησούς είχε μεταβιβάσει κάποια ιδιαίτερη εξουσία σε έναν από τους μαθητές υπεράνω των λοιπών, δεν θα τους βρίσκαμε τόσο συχνά να φιλονικούν για το ποιος θα ήταν ο μεγαλύτερος. Θα είχαν υποταχθεί στην επιθυμία του Κυρίου τους και θα είχαν τιμήσει εκείνον τον οποίον Εκείνος είχε εκλέξει.

«Ἄντι νὰ θέσουν κάποιον ὡς κεφαλὴ τους, ὁ Χριστὸς εἶπε πρὸς τοὺς μαθητάς· «Μὴ κληθῆτε Ῥαββί»· «μηδὲ κληθῆτε καθηγηταί· διότι εἷς εἶναι ὁ Καθηγητὴς σας, ὁ Χριστὸς». Ματθαῖος 23:8, 10.

«Ἡ κεφαλὴ παντὸς ἀνδρός εἶναι ὁ Χριστὸς». Ὁ Θεός, ὁ οποίος υπέταξε τα πάντα κάτω ἀπὸ τοὺς πόδας τοῦ Σωτήρος, «ἔδωκεν Ἀυτὸν κεφαλὴν υπεράνω πάντων εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἥτις εἶναι τὸ σῶμα Ἀυτοῦ, τὸ πλήρωμα τοῦ τα πάντα ἐν πάσι πληρούντος». 1 Κορινθίους 11:3· Εφεσίους 1:22, 23. Ἡ ἐκκλησία εἶναι οἰκοδομημένη ἐπὶ τοῦ Χριστοῦ ὡς θεμελίου αὐτῆς· οφείλει νὰ υπακούει εἰς τὸν Χριστὸν ὡς κεφαλὴν αὐτῆς. Δεν πρέπει νὰ εξαρτάται ἀπὸ ἄνθρωπον οὔτε νὰ ἐλέγχεται ἀπὸ ἄνθρωπον. Πολλοὶ ἰσχυρίζονται ὅτι μία θέση ἐμπιστοσύνης εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοὺς παρέχει ἐξουσία νὰ υπαγορεύουν τι θὰ πιστεύουν οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι καὶ τι θὰ πράττουν. Τὸν ἰσχυρισμὸ αὐτὸν ὁ Θεός δεν τὸν επικυρώνει. Ὁ Σωτὴρ δηλώνει: «Πάντες δε σεις ἀδελφοί εἰσθε». Ὅλοι εἶναι ἐκτεθειμένοι εἰς πειρασμὸν καὶ ἐπιρρεπεῖς εἰς πλάνην. Δεν δύναται νὰ στηριχθῶμεν ἐπὶ οὐδενὸς πεπερασμένου ὄντος διὰ καθοδήγησιν. Ὁ Βράχος τῆς πίστεως εἶναι ἡ ζῶσα παρουσία τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Ἐπ' αὐτοῦ δύναται νὰ στηριχθῆ καὶ ὁ ασθενέστερος, καὶ ἐκεῖνοι που νομίζουν εαυτοὺς ἰσχυροτάτους θὰ ἀποδειχθῶν οἱ ασθενέστεροι, ἐάν δεν καταστήσουν τὸν Χριστὸν δυνάμιν των. «Ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος, ὅστις ἐλπίζει ἐπ' ἄνθρωπον καὶ κάμνει σάρκα βραχίονά του». Ὁ Κύριος «εἶναι ὁ Βράχος, τὸ ἔργον Ἀυτοῦ εἶναι τέλειον». «Μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' Ἀυτὸν». Ἰερεμίας 17:5· Δευτερονόμιον 32:4· Ψαλμὸς 2:12.

«Μετὰ τὴν ὁμολογία τοῦ Πέτρου, ὁ Ἰησοῦς παρήγγειλε στους μαθητὲς νὰ μὴ πουν σε κανέναν ὅτι Ἀυτὸς ἦταν ὁ Χριστὸς. Ἡ παραγγελία αὐτὴ δόθηκε ἐξαιτίας τῆς ἐπίμονης ἐναντιώσεως τῶν γραμματέων καὶ τῶν Φαρισαίων. Καὶ περισσότερο ἀκόμη, ὁ λαός, καὶ ἀκόμη καὶ οἱ μαθητὲς, εἶχαν τόσο ἐσφαλμένη ἀντίληψη περὶ τοῦ Μεσσία, ὥστε μία δημόσια ἀναγγελία γι' Ἀυτὸν δεν θὰ τοὺς ἔδινε καμιά ἀληθινὴ ἰδέα τοῦ χαρακτήρα Του ἢ τοῦ ἔργου Του. Ἀλλὰ ἡμέρα με τὴν ἡμέρα Εκείνος ἀποκαλυπτόταν σ' αὐτοὺς ὡς ὁ Σωτήρας, καὶ ἔτσι ἐπιθυμοῦσε νὰ τοὺς δώσει μία ἀληθινὴ ἀντίληψη περὶ Ἀυτοῦ ὡς τοῦ Μεσσία.»

«Οἱ μαθητὲς ἐξακολουθοῦσαν νὰ ἀναμένουν ὅτι ὁ Χριστὸς θὰ βασίλευε ὡς ἐπίγειος ἄρχοντας. Μολοντί Εκείνος εἶχε ἐπὶ τόσο μακρὸ χρονικὸ διάστημα ἀποκρύψει τὸ σχέδιό Του, πίστευαν ὅτι δεν θὰ παρέμενε πάντοτε στη φτώχεια καὶ τὴν ἀφάνεια· ὁ καιρὸς ἦταν πλησίον κατὰ τὸν ὁποῖο θὰ ἐγκαθίδρυε τὴ βασιλεία Του. Ὅτι τὸ μῖσος τῶν ἱερέων καὶ τῶν ραββίνων δεν θὰ υπερνικιόταν ποτέ, ὅτι ὁ Χριστὸς θὰ ἀπορριπτόταν ἀπὸ τὸ ἴδιο Του τὸ ἔθνος, θὰ καταδικαζόταν ὡς ἀπατεώνας καὶ θὰ σταυρωνόταν ὡς κακούργος,—μια τέτοια σκέψη οἱ μαθητὲς δεν εἶχαν ποτέ διανοηθεῖ. Ἀλλὰ ἡ ὥρα τῆς ἐξουσίας τοῦ σκότους πλησίαζε, καὶ ὁ Ἰησοῦς ἔπρεπε νὰ ἀποκαλύψει στους μαθητὲς Του τὴ σύγκρουση που βρισκόταν ἐνώπιόν τους.

Ήταν θλιμμένος καθώς προέβλεπε τη δοκιμασία». The Desire of Ages, 411-415.

Το δέκατο έκτο εδάφιο του Δανιήλ ένδεκα αντιπροσωπεύει τον προσεχώς ερχόμενο Κυριακάτικο νόμο στις Ηνωμένες Πολιτείες. Λίγο πριν από την ώρα εκείνου του «σεισμού», οι υποψήφιοι που επιδιώκουν να είναι μεταξύ των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων αφυπνίζονται από τον ύπνο τους. Εκείνο που τους αφυπνίζει είναι ένα προφητικό μήνυμα. Στο σημείο αυτό εκδηλώνονται δύο τάξεις, και, όπως απεικονίζεται στην παραβολή των δέκα παρθένων, η μία τάξη έχει έλαιο στα αγγεία, ενώ η άλλη τάξη δεν έχει. Τα εδάφια δεκατρία έως δεκαπέντε του Δανιήλ ένδεκα όχι μόνον αντιπροσωπεύουν την προφητική ιστορία που προηγείται του Κυριακάτικου νόμου, αλλά αντιπροσωπεύουν και το «μήνυμα», το οποίο, στο πλαίσιο της παραβολής των δέκα παρθένων, είναι το «έλαιο» που οι φρόνιμες θα έχουν, ώστε να λάβουν τη σφραγίδα του Θεού και να υψωθούν ως σημαία κατά την ώρα του μεγάλου σεισμού. Αυτά τα άρθρα έχουν τώρα φθάσει στο αποκορύφωμα όλων των άρθρων, διότι το μήνυμα που αντιπροσωπεύεται μέσα σε αυτά τα εδάφια είναι το χρυσούν έλαιο που καταχέεται μέσω των δύο χρυσών σωλήνων.

Θα συνεχίσουμε αυτή τη μελέτη στο επόμενο άρθρο.

«Εφόσον εκείνοι που ομολογούν την αλήθεια υπηρετούν τον Σατανά, η κολασμένη σκιά του θα αποκόπτει από αυτούς τη θέα του Θεού και του ουρανού. Θα είναι ως εκείνοι που έχουν χάσει την πρώτη τους αγάπη. Δεν μπορούν να ατενίσουν τις αιώνιες πραγματικότητες. Εκείνο το οποίο ο Θεός έχει ετοιμάσει για εμάς παριστάνεται στον Ζαχαρία, κεφάλαια 3 και 4, και 4:12–14: “Και απεκρίθην πάλιν, και είπα προς αυτόν, Τι είναι αυτοί οι δύο κλάδοι των ελαιών, οι οποίοι διά των δύο χρυσών σωλήνων εκχέουν εξ εαυτών το χρυσούν έλαιο; Και μοι απεκρίθη και είπε, Δεν γνωρίζεις τι είναι αυτοί; Και είπα, Όχι, κύριέ μου. Τότε είπε, Ούτοι είναι οι δύο κεχρισμένοι, οι παριστάμενοι ενώπιον του Κυρίου πάσης της γης.”»

«Ο Κύριος είναι πλήρης πόρων. Δεν έχει καμία έλλειψη μέσων. Εξαιτίας της δικής μας έλλειψης πίστεως, της προσκολλησεώς μας στα γήινα, των επιπόλαιων λόγων μας, της απιστίας μας, όπως αυτή εκδηλώνεται στη συνομιλία μας, πυκνές σκιές συγκεντρώνονται γύρω μας. Ο Χριστός δεν αποκαλύπτεται ούτε στον λόγο ούτε στον χαρακτήρα ως ο “παντελώς αξιαγάπητος” και “ο πρώτος μεταξύ μυριάδων”. Όταν η ψυχή αρκείται στο να υψώνει τον εαυτό της προς τη ματαιότητα, το Πνεύμα του Κυρίου μπορεί να κάνει ελάχιστα γι’ αυτήν. Η βραχύβλεπτη όρασή μας διακρίνει τη σκιά, αλλά δεν μπορεί να δει τη δόξα που βρίσκεται πέραν αυτής. Οι άγγελοι συγκρατούν τους τέσσερις ανέμους, οι οποίοι παριστάνονται ως οργισμένο άλογο που ζητεί να ξεσπάσει και να ορμήσει επάνω στο πρόσωπο ολόκληρης της γης, φέροντας στο πέρασμά του καταστροφή και θάνατο.»

«Θα κοιμόμαστε στο ίδιο το χείλος του αιωνίου κόσμου; Θα είμαστε νωθροί και ψυχροί και νεκροί; Ω, είτε να είχαμε στις εκκλησίες μας το Πνεύμα και την πνοή του Θεού εμφοσημένα στον λαό Του, ώστε να σταθούν στα πόδια τους και να ζήσουν. Χρειάζεται να δούμε ότι η οδός είναι στενή και η πύλη τεθλιμμένη. Αλλά καθώς περνούμε μέσω της στενής πύλης, το πλάτος της είναι χωρίς όριο.» Manuscript Releases, τόμος 20, 217.

«Οι κεχρισμένοι, οι παριστάμενοι ενώπιον του Κυρίου πάσης της γης, κατέχουν τη θέση που είχε κάποτε δοθεί στον Σατανά ως σκεπάζον χερουβεϊμ. Δια των αγίων όντων που περιβάλλουν τον θρόνον Του, ο Κύριος διατηρεί αδιάκοπη επικοινωνία με τους κατοίκους της

γης. Το χρυσούν έλαιον συμβολίζει τη χάρη με την οποία ο Θεός διατηρεί τους λύχνους των πιστών εφοδιασμένους, ώστε να μη τρεμοσβήνουν και να μη σβήνουν. Εάν αυτό το άγιο έλαιον δεν εχεόταν εκ του ουρανού μέσω των μηνυμάτων του Πνεύματος του Θεού, οι δυνάμεις του κακού θα είχαν πλήρη εξουσία επί των ανθρώπων.»

«Ο Θεός ατιμάζεται όταν δεν δεχόμαστε τις επικοινωνίες που μας αποστέλλει. Έτσι αρνούμαστε το χρυσό έλαιο, το οποίο θα εξέχεε στις ψυχές μας, για να μεταδοθεί σε εκείνους που βρίσκονται στο σκοτάδι. Όταν ακουστεί η πρόσκληση: “Ίδού, ο νυμφίος έρχεται· εξέλθετε εις απάντησιν αυτού”, εκείνοι που δεν έλαβαν το άγιο έλαιο, που δεν περιέθαλψαν τη χάρη του Χριστού στις καρδιές τους, θα διαπιστώσουν, όπως οι μωρές παρθένες, ότι δεν είναι έτοιμοι να συναντήσουν τον Κύριό τους. Δεν έχουν, μέσα στον εαυτό τους, τη δύναμη να αποκτήσουν το έλαιο, και η ζωή τους συντριβεται. Αλλά αν ζητηθεί το Άγιο Πνεύμα του Θεού, αν ικετεύουμε, όπως έκανε ο Μωυσής, “Δείξον μοι την δόξαν σου”, η αγάπη του Θεού θα εκχυθεί στις καρδιές μας. Μέσω των χρυσών σωλήνων, το χρυσό έλαιο θα μεταδοθεί σε εμάς. “Ουχί διά δυνάμεως, ουδέ διά ισχύος, αλλά διά του Πνεύματός μου, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων.” Καθώς δέχονται τις λαμπρές ακτίνες του Ηλίου της Δικαιοσύνης, τα τέκνα του Θεού λάμπουν ως φώτα μέσα στον κόσμο». Review and Herald, July 20, 1897.